

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย "การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาทางด้านการใช้ถ้อยคำ การใช้เสียง และพฤติกรรมการใช้ท่าทาง ด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา การแสดงสีหน้าประกอบการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาสายวิชาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร จากวิทยาเขตพระนครใต้ และวิทยาเขตโชติเวช จำนวน 125 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย ในขณะที่นักศึกษาแสดงการพูดหน้าชั้นเรียน ผู้วิจัยทำการสังเกต 3 ครั้ง ครั้งละ 3 นาที โดยใช้แบบสอบถามความสามารถในการพูดภาษาไทย และแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งมีรายละเอียดของการดำเนินงานดังกล่าวไว้ในบทที่ 3 ผู้วิจัยเข้าสังเกตพฤติกรรมพร้อมผู้ช่วยวิจัย 1 คน โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ และผู้ช่วยวิจัยสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียง และพฤติกรรมการใช้ ท่าทางในการบันทึกพฤติกรรมนี้ ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงการใช้ถ้อยคำในการพูดภาษาไทยและบันทึกภาพวิดีโอทัศนการใช้เสียง และพฤติกรรมการใช้ท่าทางของนักศึกษาไว้ แล้วนำเทปบันทึกเสียงและภาพดังกล่าวมาตรวจสอบความถูกต้องในการบันทึกพฤติกรรมการใช้ภาษา และท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาอีกครั้ง ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการบันทึกพฤติกรรม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2 ด้าน คือ การใช้ถ้อยคำ และการออกเสียงถ้อยคำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 4 ด้าน คือ การทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา และการแสดงสีหน้า วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 2 ด้าน คือ การใช้ถ้อยคำ และการออกเสียงถ้อยคำ

ตารางที่ 1 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย ด้านการใช้ถ้อยคำของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำในการพูดภาษาไทย	ความถี่ของพฤติกรรม	ร้อยละ
1. การใช้ถ้อยคำ		
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย	175	3.20
1.2 ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ	51	0.93
1.3 ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย	49	0.90
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกวม	107	1.96
1.5 ใช้ถ้อยคำสแลง	48	0.84
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์วิชาการ	352	6.44
1.7 ใช้สำนวนโวหารประกอบการพูดเหมาะสม	60	1.10
1.8 ใช้สำนวนโวหารประกอบการพูดไม่เหมาะสม	5	0.09
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพพจน์	377	6.89
1.10 ใช้คำลักษณนามถูกต้อง	193	3.53
1.11 ใช้คำลักษณนามไม่ถูกต้อง	11	0.20
1.12 ใช้คำสรรพนามเหมาะสม	1,629	29.79
1.13 ใช้คำสรรพนามไม่เหมาะสม	145	2.65
1.14 ใช้คำอาการนามถูกต้อง	853	15.60
1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง	14	0.26
1.16 ใช้คำบุพบทถูกต้อง	566	10.15
1.17 ใช้คำบุพบทไม่ถูกต้อง	19	0.35

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำในการพูดภาษาไทย	ความถี่ของพฤติกรรม	ร้อยละ
1.18 ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย	515	9.42
1.19 ใช้คำภาษาต่างประเทศปนภาษาไทย	313	5.72
รวม	5,469	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ใช้คำสรรพนามเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 29.79 รองลงมาคือ ใช้คำอาการนามถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 15.60 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ใช้สำนวนโวหารประกอบการพูดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 0.09

และจากตารางที่ 1 ยังแสดงให้เห็นพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำในทางบวกและในทางลบของนักศึกษาดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำในทางบวกที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ใช้คำสรรพนามเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 29.79 รองลงมา คือ ใช้คำอาการนามถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 15.60 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ใช้สำนวนโวหารประกอบการพูดเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 1.10

2. พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการใช้ถ้อยคำในทางลบที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีมีความหมายคิดเป็นร้อยละ 9.42 รองลงมา คือ ใช้ถ้อยคำที่เป็นคำพหุวิภาค คิดเป็นร้อยละ 6.44 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ใช้สำนวนโวหารประกอบการพูดไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 0.09

ตารางที่ 2 ความถี่และร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย ด้านการออกเสียง ถ้อยคำของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	ความถี่ของพฤติกรรม	ร้อยละ
2. การออกเสียงถ้อยคำ		
2.1 ออกเสียง "ร" ถูกต้อง	187	2.50
2.2 ออกเสียง "ร" ไม่ถูกต้อง	2,800	37.50
2.3 ออกเสียง "ล" ถูกต้อง	2,056	27.53
2.4 ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง	22	0.29
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	510	6.83
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง	1,700	22.77
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	30	0.40
2.8 ออกเสียงคำสมาสไม่ถูกต้อง	32	0.43
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ	130	1.74
รวม	7,467	100

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย ด้านการออกเสียงถ้อยคำที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ออกเสียง "ร" ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ออกเสียง "ล" ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 27.53 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 0.29 และจากตารางที่ 2 ยังแสดงให้เห็นพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการออกเสียงถ้อยคำในทางบวกและในทางลบของนักศึกษา ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการออกเสียงถ้อยคำในทางบวกที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ออกเสียง "ล" ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 27.53 รองลงมา คือ ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 6.83 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ออกเสียง "ร" ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 2.50

2. พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยด้านการออกเสียงถ้อยคำในทางลบที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมมากที่สุด คือ ออกเสียง "ร" ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมา คือ ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 22.77 และพฤติกรรมที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 0.29

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตารางที่ 3 จำนวนครั้งและร้อยละของพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (จำนวนครั้งของพฤติกรรมรวมในแต่ละรายการพฤติกรรม มีจำนวน 375 ครั้ง)

รายการพฤติกรรม	ครั้งของพฤติกรรม (N = 375)	
	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1. พูดโดยปกติเสียงดังชัดเจน	275	73.33
2. พูดมีจังหวะ วรรคตอนที่ดี	244	65.07
3. พูดไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป	261	69.60
4. พูดคล่องแคล่ว	208	55.47
5. นำเสียงมีลีลาสอดคล้องกับเรื่องที่พูด	253	67.47

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พฤติกรรมการใช้เสียงที่นักศึกษาแสดงมากที่สุด คือ พูดโดยปกติเสียงดังชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมา คือ พูดไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไป คิดเป็นร้อยละ 69.60 และพฤติกรรมการใช้เสียงที่นักศึกษาแสดงน้อยที่สุด คือ พูดคล่องแคล่ว คิดเป็นร้อยละ 55.47

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาศาสนาศึกษาศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล 4 ด้าน คือ การทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา และการแสดงสีหน้า

ตารางที่ 4 จำนวนครั้งและค่าร้อยละของพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาศาสนาศึกษาศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (จำนวนครั้งของพฤติกรรมรวมในแต่ละพฤติกรรมย่อยด้านการทรงตัว การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้สายตา และการแสดงสีหน้า มีจำนวน 376 ครั้ง)

รายการพฤติกรรม	ครั้งของพฤติกรรม (N = 375)	
	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
1. การทรงตัว		
1.1 การยืนโดยปกติอยู่ในลักษณะสมดุล	241	64.27
1.2 การยืนโดยปกติปล่อยมือข้างลำตัว	259	69.07
1.3 ยืนตามสบายไม่เกร็งตัว	241	64.27
2. การเคลื่อนไหวร่างกาย		
2.1 เคลื่อนที่อย่างเป็นธรรมชาติ	239	63.73
2.2 เคลื่อนไหวศีรษะรับกับการพูด	252	67.20
2.3 ใช้มือประกอบการพูดสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	219	58.40
3. การใช้สายตา		
3.1 ใช้สายตาของผู้ฟังอย่างเหมาะสม	169	45.07
3.2 การแสดงออกของแววตาสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง	246	65.60
4. การแสดงสีหน้า		
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส	296	78.93
4.2 สีหน้าสอดคล้องกับเรื่องที่พูด	256	68.27

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของ นักศึกษาสายวิชาดทกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นั้น พฤติกรรมการใช้ท่าทางที่นักศึกษาแสดงมากที่สุด คือ พฤติกรรมด้านการแสดงสีหน้า ได้แก่ สีหน้า โดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส คิดเป็นร้อยละ 78.93 รองลงมา คือ พฤติกรรมด้านการทรงตัว ได้แก่ การ ยืนโดยปกติปล่อยมือข้างลำตัว คิดเป็นร้อยละ 69.07 และพฤติกรรมการใช้ท่าทางที่นักศึกษาแสดง น้อยที่สุด คือ พฤติกรรมด้านการใช้สายตา ได้แก่ ใช้สายตามองผู้ฟังอย่างเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 45.07

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย